

[Leif Hermann]

ningsmæssigt at udvide, selv om man skal have en zonelovstilladelse, selv om det ligger uden for det system, ministeren her opstiller? Hvordan vil ministeren styre det? Det kan ministeren ikke. Når man har sagt A i en sådan situation, vil man ganske automatisk, tvunget af de økonomiske omstændigheder – det er jo immervæk et kapitalistisk land, vi lever i – også være nødt til at sige B, og så er skredet allerede sat ind for længst, og så er der ikke noget at gøre.

Det er beslutninger, som i realiteten er uoprettelige, medmindre vi sørger for, at de virksomheder går konkurs, og så er der ikke vundet ret meget ved noget som helst.

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Hr. Hjortnæs udtrykte bekymring for min bekymring med hensyn til vejledning over for myndighederne om dette forslag. Jeg tror ikke, de er større end de bekymringer, hr. Hjortnæs bør have over for befolkningen efter at have karakteriseret dette forslags formål som et ønske om at forhøje prisen på landbrugsbygninger.

Det, det drejer sig om, er en lettelse for den, der skal gå i gang, idet der kun er sat 14 dage af. Hvem er det, der skal afgøre, om det ønske, der fremsættes igennem anmeldelsen om, at man tager nogle landbrugsbygninger i brug, kan imødekommes? Det er selvfølgelig kommunalbestyrelserne, som skal påse, at det ønske, der fremsættes om de og de bygninger, er i overensstemmelse med lovens bestemmelser og zoneloven, bl.a. at det selvfølgelig skal foregå inden for de eksisterende bygninger og dermed de muligheder, der ligger vejmæssigt, kloakmæssigt, vandmæssigt i det hele taget.

Mange afstår – det er det indtryk, vi har fået – på grund af problemerne med hensyn til, om man overhovedet kan komme igennem med det. Det er, som om man ikke har været helt klar over de muligheder, der ligger i dag. Er det udelukkende på grund af klageadgangen? Det kan jo være en vurdering, men det er bestemt ikke min vurdering. Det er spørgsmålet om proceduren i det hele taget.

På den baggrund vil jeg sige, at sådan som lovforslaget er udformet, er det stadig min bestemte opfattelse, at det ikke på nogen må-

de lægger op til overtrædelse af de gældende bestemmelser.

Formanden:

Der er bedt om yderligere en række korte bemærkninger. Fru Dagmar Mørk Jensen har ordet for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Dagmar Mørk Jensen (RV):

Det skyldes dels, at jeg i farten glemte at melde vedrørende beslutningsforslag nr. B 76. Jeg går selvfølgelig ud fra, at det vil blive behandlet i udvalget sammen med lovforslag nr. L 156.

Jeg vil gøre hr. Leif Hermann opmærksom på, at det ikke er klageadgangen, vi finder besværlig. Det er proceduren, som ministeren nævnte, vi ikke finder stemmer overens med den mentalitet, man finder hos iværksættere.

Og så igen: vi finder ikke, at miljøbestemmelserne i øjeblikket bliver overholdt, som de bør.

(Kort bemærkning).

Hjortnæs (S):

Jeg er ked af, at ministeren ikke svarede på mit meget konkrete spørgsmål. Det ville have givet klar vejledning til myndighederne om, hvornår de skal være vågne, og hvornår de ikke skal være vågne. Men det nytter vel ikke, at jeg stiller spørgsmålet en gang til. Jeg kan vel ikke forvente, at ministeren vil give klare, vejledende svar på de spørgsmål, som kan stilles med baggrund i det lovforslag, ministeren her har lagt frem.

Derfor vil jeg gerne sige til ministeren endnu en gang, at med dette bliver der skabt en retsikkerhedstilstand, og jeg synes, det er meget beklageligt, at ministeren vil medvirke til det. Med de udtalelser, ministeren selv er fremkommet med, er der slet ingen tvivl om, at der bliver enorm retsikkerhed.

Ministeren var opmærksom på, at jeg havde tilladt mig – der var en enkelt ordfører, der sagde, at det næsten var uforskammet – at postulere, at baggrunden for det her forslag også var, at man tænkte på, at landbrugsbygninger skulle have mulighed for at blive udnyttet, og det kunne der også være noget pekuniært i.